

BELEGGINGSTAKS MOET EERLIJKER

Naast spaarders hebben ook beleggers afgelopen jaren grosso modo teveel belasting betaald. De VEB roept minister Dijsselbloem op om behalve de spaartaks ook de belasting op beleggen rechtvaardiger te maken.

“We gaan kijken naar een manier om de vermogensbelasting rechtvaardiger te maken”, zo liet minister Dijsselbloem onlangs optekenen in de Telegraaf.

Daarbij doelde de minister vooral op spaarders. Zij hebben de afgelopen jaren veel minder rente ontvangen dan de vier procent waarmee de fiscus rekent voor de vermogensrendementsheffing.

Voor beleggers, ligt dat volgens Dijsselbloem anders: “die hebben goede beleggingsjaren gehad.”

Met die constatering slaat de minister de plank mis. Uit onderzoek van de VEB blijkt dat ook beleggers afgelopen jaren tot meer dan honderd procent teveel belasting hebben betaald over hun beleggingen.

HET SOMMETJE

Sinds 2001 gaat de fiscus bij de berekening van de vermogensbelasting uit van een fictief rendement

van 4 procent. Hierover wordt een vermogensrendementsheffing van 30 procent geheven. Dit leidt tot een effectieve belastingdruk van 1,2 procent op vermogen boven een bepaalde drempel.

Onderzoek van de VEB wijst uit dat het feitelijke rendement dat de gemiddelde particuliere belegger sinds de invoering van de huidige methodiek in 2000 een jaarlijks rendement heeft behaald tussen 2,1 procent en 2,4 procent.

Dat is veel minder dan de vier procent waarvan de fiscus uitgaat. Het komt hierdoor regelmatig voor dat beleggers meer dan 100 procent belasting betalen over het behaalde rendement.

De VEB dringt er daarom bij het ministerie van Financiën op aan om de vermogensrendementsheffing te hervormen, op een manier die recht doet aan de realiteit waarin de particuliere belegger verkeert.

PROJECT X(IT)

door Paul Koster

Volgt u de ontwikkelingen rond Griekenland nog? Steeds vaker hoor ik beleggers zeggen dat ze de situatie rond de Griekse schulden moe zijn. Steeds weer laaide de Griekse crisis op tot grote hoogte en steeds kwam er een oplossing die tijdelijk bleek en het onbegrip tussen de partijen deed groeien. Het is nu weer vijf voor twaalf. De onderhandelingen met Griekenland verlopen tergend traag en uiterst moeizaam. Maar beleggers lijken daar minder bezorgd over dan in eerdere crisistijden. Het overvloedige goedkope geld dat de ECB over de eurozone uitstrooit, is daarvan zonder meer de reden. Bovendien is er de gedachte dat een uittreden van Griekenland uit de eurozone nu minder heftige gevolgen zal hebben voor de economie dan pakweg drie jaar geleden. Banken en ondernemingen zouden minder financieel risico in Griekenland lopen.

Die redenering zou nog weleens een fatale vergissing kunnen zijn. Want heeft de financiële crisis van 2008 niet aangetoond dat de financiële markt de onderlinge verbondenheid in financiële transacties en producten onvoldoende onderkent. Bovendien wordt er vaak alleen gekeken naar de directe gevolgen van een Grexit, terwijl het jaren zal duren voordat een Grieks faillissement zich in volle omvang manifesteert. Zo zal er veel tijd verstrijken voordat duidelijk is wat er gebeurt met de obligaties in euro's die Griekse ondernemingen hebben uitgegeven. En welke rechter gaat daarover beslissen? Argentinië is al vijftien jaar op verschillende plaatsen in de wereld bezig met de juridische afwikkeling van het bankroet en is er nog niet klaar mee. Ook over de directe gevolgen van een uittredend Griekenland is nog veel meer onzekerheid dan doorgaans wordt aangenomen. Een dergelijke stap is politiek zwaar beladen en heeft de crisis van 2008 ons niet geleerd dat de financiële markt heel slecht reageert op een onverwachte politieke wending? Een onverwachte politieke wending kan komen van het Europese Hof dat nog moet beslissen over de rechtmatigheid van de ECB-steun.

En Griekenland is niet het enige probleem binnen het europroject. De onverwacht grote overwinning van de Britse conservatieven kan een nieuwe veenbrand aanwakkeren. De eerste reactie na de verkiezingsuitslag was er een van opluchting, maar dat kan snel omslaan als het Britse eurolidmaatschap op termijn publiekelijk wordt getest. Een dreigend Brexit zal investeren in Engeland en beleggen in Britse aandelen risicovoller maken.

Griekenland en Groot-Brittannië: Europese beleggers zullen komende tijd afwisselend naar het oosten en het westen moeten kijken. Het wordt een partijtje politiek-economisch tennissen waarvan de rekening voor beleggers hoog kan uitvallen als de aandacht verslapt.

